

[Forsvarsministeren]

at gøre sig klart, at man selvfølgelig ikke kunne sende brigaden ud til at løse opgaver, som personellet ikke var uddannet til, eller opgaver, som var så tunge, at man ikke havde materiel til at løse dem. Derfor må man nok se i øjnene, at brigaden kun gradvis vil kunne påtage sig tungere og tungere opgaver, men at det altså i starten vil være begrænset, hvad den kan klare.

Dernæst vil jeg kommentere det, der har været hoveddiskussionen her i dag først og fremmest mellem V's og K's ordførere og den radikale ordfører, nemlig spørgsmålet om frivillighed og ansvaret for den ordening, som vi aftalte i september 1992 her i Folketinget.

Jeg vil da gerne påtage mig min væsentlige del af ansvaret for, at vi dengang i forbindelse med udsendelsen af styrken til Bosnien aftalte, at der skulle være frivillighed.

For mig var det et væsentligt hensyn, at vi forsøgte i den situation, hvor vi påtog os en opgave, der var tungere end nogen tidligere FN-opgave, at sikre en så bred opbakning i Folketinget som muligt. Og ikke kun her i folketingsalen, men også ude i den danske befolkning var det vigtigt at sikre, at der var en bred opbakning; og det var baggrunden for, at vi fik den ordening på det tidspunkt.

Jeg vil endvidere gerne understrege, at vi jo alle var enige om – i hvert fald de partier, der stod bag aftalen dengang, og det omfattede jo også Venstre og De Konservative – at vi i forbindelse med, at vi nu lavede en lovgivning om Den Internationale Brigade, skulle forsøge at skabe klare retningslinier for fremtiden med hensyn til frivillighed eller ikke frivillighed.

Og det er jo lige præcis, hvad vi gør med den lovgivning, som nu ligger her på Folketingets bord. Vi skaber klare retningslinier for fremtiden, nemlig på den måde, at man siger, at alle, der fremover ansættes i forsvaret, udtrykkelig vil blive gjort opmærksom på, hvilke betingelser de går ind under. Og det omfatter også muligheden for, at de kan blive udsendt i fredsskabende opgaver for FN eller CSCE.

Samtidig siger vi til dem, der allerede i dag er i forsvaret, at de har en mulighed for at melde fra, og det kan de gøre inden den 1. februar næste år. Men fra den dato vil vi vide præcis, hvilke ressourcer vi har til rådighed.

Jeg er sikker på, at det i praksis vil vise sig, når forsvarets personel skal tage stilling til det spørgsmål, at der vil være så mange, som væl-

ger at påtage sig også at løse den opgave, som det er at blive udsendt til fredsskabende virksomhed, at vi for fremtiden vil have løst det problem, og at vi vil have de nødvendige ressourcer.

Den anden side er, at det samtidig bliver en almindelig del af omgangstjenesten i forsvaret, at man kan regne med på et eller andet tidspunkt i sit forløb – én eller flere gange – at blive tilknyttet Den Internationale Brigade og blive sendt ud på den type opgaver, som der er tale om her.

Jeg mener, at vi hermed har fundet en model, som sikrer, at vi har de ressourcer, vi skal bruge, til at løse disse opgaver i fremtiden – en løsning, som sikrer forsvarets effektivitet.

Jeg vil også gerne understrege over for de ordførere, der har været på talerstolen for at tale om forsvarets personelorganisationers holdning, at forsvarets personelorganisationer kan tiltræde den ordening, som er fundet her.

Hr. Pelle Voigt havde et par bemærkninger om miljø- og redningstjeneste og fiskeriinspektion. Selv om disse civile opgaver altså ikke omtales i selve § 1 i lovgivningen om forsvarets formål og opgaver, er det således, at de er indeholdt i bemærkningerne. Der er altså taget højde for, at det er den type opgaver, som forsvaret også kan løse.

Men det er klart, at det, der først og fremmest dimensionerer dansk forsvar, er de militære opgaver. Hvis man så herudover kan bidrage til at løse opgaver i det civile samfund, er vi parat til det.

Endelig er der nogle civile opgaver, som traditionelt løses af dansk forsvar, bl.a. fiskeriinspektion og redningstjeneste.

Det er altså ikke glemt, kan jeg sige til hr. Pelle Voigt!

Jeg kan også bekræfte hr. Pelle Voigts udlægning af regeringens politik, når det gælder NATO's muligheder for at påtage sig operationer out of area. Vi mener, at NATO kun kan gøre det som en underentreprenør under FN eller CSCE. Og det afspejler sig også i den udformning, som denne lovgivning har fået.

Hr. Peter Duetoft rejste spørgsmålet om, hvorvidt det rigtigste egentlig ikke var at stille tropper direkte under FN's Sikkerhedsråd. Det er også Socialdemokratiets principielle holdning. Men vi ved også, at vi befinder os i en virkelighedens verden, hvor det desværre